

UOHSX008FMVY

PŘESEDÁ ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R110/2015/VZ-25873/2016/322/LKo

Brno 27. června 2016

V řízení o rozkladu ze dne 20. 4. 2015 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna**, IČO 47673036, se sídlem Michálkovičká 108, 710 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 17. 10. 2014 společností JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s.r.o., IČO 03135837, se sídlem Půtova 1219/3, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S804/2014/VZ-7642/2015/542/RNi ze dne 24. 3. 2015 vydanému ve správním řízení vedeném ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Zajištění přímořských léčebných dětských pobytů v prázdninových měsících v letech 2014-2017 - JŘBU**“ v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 1 písm. a) citovaného zákona na základě písemné výzvy k účasti na jednání ze dne 23. 10. 2013,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S804/2014/VZ-7642/2015/542/RNi ze dne 24. 3. 2015

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 23. 10. 2013 zahájil zadavatel – Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, IČO 47673036, se sídlem Michálkovická 108, 710 00 Ostrava, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 17. 10. 2014 společností JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s.r.o., IČO 03135837, se sídlem Půtova 1219/3, 110 00 Praha 1 (dále jen „**zadavatel**“) – zasláním písemné výzvy k účasti na jednání jednací řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ na veřejnou zakázku s názvem „Zajištění přímořských léčebných dětských pobytů v prázdninových měsících v letech 2014-2017 - JŘBU“ (dále jen „**veřejná zakázka**“). Výzva k účasti na jednání byla zadavatelem zaslána pouze společnosti KOVOTOUR PLUS s.r.o., IČO 62301055, se sídlem Přívozská 949/12, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava (dále jen „**zájemce KOVOTOUR**“). Dne 6. 1. 2014 zadavatel se zájemcem KOVOTOUR uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku.
2. Dne 2. 10. 2014 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek zahájil z moci úřední správní řízení ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona při zadávání veřejné zakázky.
3. V rámci tohoto správního řízení vydal Úřad usnesení č. j. ÚOHS-S804/2014/VZ-21004/2014/542/RNi ze dne 6. 10. 2014 (dále jen „**usnesení ze dne 6. 10. 2014**“), jímž zadavateli určil lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Na základě žádosti zadavatele ze dne 17. 10. 2014 určil Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S804/2014/VZ-22251/2014/542/RNi ze dne 21. 10. 2014 (dále jen „**usnesení ze dne 21. 10. 2014**“) zadavateli novou lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy či činit jiné návrhy a ve které byl oprávněn vyjádřit své stanovisko v řízení, a současně prodloužil lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dne 10. 3. 2015 pak Úřad zadavateli usnesením č. j. ÚOHS-S804/2014/VZ-6416/2015/541/MSc (dále jen „**usnesení ze dne 10. 3. 2015**“) určil lhůtu, v níž se zadavatel mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

¹ Pozn.: Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 24. 3. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S804/2014/VZ-7642/2015/542/RNi (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým Úřad správní řízení vymezené v oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S804/2014/VZ-20883/2014/542/RNi ze dne 2. 10. 2014 a vedené ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona v souvislosti s možným nedodržením postupu stanoveného v § 84 odst. 1 písm. e) zákona ve veřejné zakázce podle § 117a písm. d) zákona zastavil, neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 zákona nebo pro uložení sankce podle § 120 nebo § 120a zákona.
5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad nejdříve dospěl k závěru, že zadavatel naplňuje definici v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, a je tak veřejným zadavatelem. V další části odůvodnění Úřad konstatoval, že jedním z případů, kdy zadavatel byl ze zákona povinen bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, byla v době zadávání předmětné veřejné zakázky podle § 84 odst. 1 písm. e) zákona situace, kdy v rámci zadávacího řízení obdržel pouze jednu nabídku nebo mu po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka. Výjimky, kdy bylo zadavateli umožněno v zadávacím řízení pokračovat, přestože obdržel pouze jednu nabídku, nebo mu po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka, přitom byly dle Úřadu taxativně vymezeny ve větě druhé § 71 odst. 7 zákona, ve znění účinném do 5. 3. 2015.
6. Úřad dále uvedl, že zadavatel zadával veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona, pro které však v době zahájení dotčeného zadávacího řízení výše uvedená výjimka pro povinnost zrušit zadávací řízení bez zbytečného odkladu neplatila. Vzhledem k tomu zadavatel dle Úřadu postupoval v rozporu se zákonem platným v době zadávání předmětné veřejné zakázky, když zadávací řízení nezrušil a uzavřel se zájemcem KOVOTOUR smlouvu na veřejnou zakázku.
7. Úřad následně konstatoval, že zákonem č. 40/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**novelizované znění zákona**“), došlo s účinností od 6. 3. 2015 ke zrušení povinnosti zadavatele zrušit bez zbytečného odkladu zadávací řízení v případě, že zadavatel obdržel pouze jednu nabídku nebo mu po posouzení nabídek zbyla k hodnocení pouze jedna nabídka. Vzhledem k tomu, že novelizovaným zněním zákona došlo ke zrušení uvedené povinnosti, dospěl Úřad k závěru, že v návaznosti na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, je povinen aplikovat toto novelizované znění zákona, jelikož je pro zadavatele z hlediska správního trestání výhodnější.
8. Úřad uzavřel, že podle novelizovaného znění zákona se zadavatel nedopustil spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, neboť nebyl povinen v důsledku obdržení pouze jedné nabídky bezodkladně zrušit zadávací řízení, a proto Úřad rozhodl o zastavení správního řízení.

III. Námitky rozkladu

9. Napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 3. 4. 2015. Dne 20. 4. 2015 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad zadavatele z téhož dne, jež zadavatel na výzvu Úřadu

doplnil podáním ze dne 11. 5. 2015 (rozklad a jeho doplnění dále souhrnně jen „rozklad“). Rozklad zadavatele byl proto podán v zákonné lhůtě.

10. Zadavatel v podaném rozkladu namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, čímž došlo k porušení zásady zákonnosti správního rozhodnutí dle § 2 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 500/2014 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“). Úřad dle zadavatele konkrétně nedodržel procesní postup pro vedení správního řízení a dále vydal rozhodnutí (dle hlavy VI. dílu 6. zákona) namísto usnesení (dle hlavy VI. dílu 5. správního řádu).
11. Zadavatel tvrdí, že napadené rozhodnutí neodpovídá okolnostem případu a Úřad se nevypořádal se všemi zadavatelem tvrzenými skutečnostmi mající podstatný vliv na rozhodnutí Úřadu. Napadené rozhodnutí je tak dle zadavatele nepřezkoumatelné a ani nezakládá, nemění, neruší práva či povinnosti ani se jím existence práv anebo povinností neprohlašuje. Zadavatel má proto za to, že Úřad měl řízení zastavit podle § 66 odst. 2 a nikoli § 67 odst. 1 správního řádu, jelikož důvod zahájení řízení v plném rozsahu odpadl a Úřad tak meritorním rozhodnutím překročil zákonné meze své rozhodovací pravomoci.
12. Dle zadavatele Úřad dále porušil jeho právo na spravedlivý proces a neumožnil mu účelně hájit svá práva, když mu usnesením ze dne 10. 3. 2015 určil lhůtu k vyjádření se k podkladům do 16. 3. 2015, přičemž dotčené usnesení bylo zadavateli doručeno až 20. 3. 2015.

Závěr rozkladu

13. Zadavatel v návaznosti na výše uvedené navrhuje napadené rozhodnutí zrušit.

IV. Řízení o rozkladu

14. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

15. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
16. Úřad tím, že dotčené správní řízení zastavil podle § 117a písm. d) zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, na základě kterých jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a k zamítnutí rozkladu.

V. K námitkám rozkladu

17. Zadavatel v první řadě namítá, že Úřad nestupoval v souladu se zásadou zákonnosti, když vydal rozhodnutí podle § 67 odst. 1 správního řádu resp. podle § 117a písm. d) zákona a nikoli usnesení podle § 66 odst. 2 správního řádu.

18. K výše uvedené námitce předně uvádím, že § 67 odst. 1 správního řádu upravuje formu a obsah rozhodnutí v širším slova smyslu, tj. obecně určuje požadavky na formu a obsah všech druhů rozhodnutí upravených správním řádem, a to včetně usnesení. Výše uvedené závěry přitom korespondují i s odbornou literaturou. Například dle komentáře Vedral J.: Správní řád komentář, II. aktualizované a rozšířené vydání, Praha: BOVA POLYGON, 2012, str. 601 „*kromě konstitutivních a deklaratorních rozhodnutí týkajících se hmotných subjektivních práv zahrnuje § 67 odst. 1 ještě rozhodnutí, kterými se rozhoduje o procesních otázkách*“. Ty mohou mít dle autora komentáře buď podobu rozhodnutí (v užším slova smyslu) nebo usnesení. Námitku zadavatele, že Úřad rozhodl rozhodnutím podle § 67 odst. 1 správního řádu a nikoli usnesením považuji za nepřipadnou, jelikož jak vyplývá z výše uvedeného, usnesení je rovněž druhem rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu.
19. K zákonnému ustanovení, podle kterého Úřad rozhodl, dále konstatuji následující. Vztah správního řádu a procesních částí zákona je vztahem obecného a zvláštního právního předpisu. V takových případech se aplikuje právní zásada *lex specialis derogat generali*, které odpovídá i § 1 odst. 2 správního řádu, dle kterého se ustanovení správního řádu použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.
20. Ustanovení § 117a zákona upravující zastavení správního řízení vedeného ve věci přezkoumání postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky resp. ve věci možného spáchání správního deliktu podle zákona je speciální k právní úpravě zastavení řízení podle správního řádu. Pokud je tedy naplněna hypotéza § 117a zákona, aplikuje se přednostně tato zvláštní právní úprava, jež má přednost před obecným ustanovením § 66 správního řádu. Dotčené ustanovení správního řádu se tedy nepoužije.
21. V šetřeném případě je nepochybné, že nastala situace předvídaná v § 117a písm. d) zákona, tedy že Úřad na základě aplikace příznivější právní úpravy dospěl k závěru, že v přezkoumávaném případě nejsou dány důvody k uložení nápravného opatření či uložení sankce dle zákona. Vzhledem k výše uvedenému zjištění stavu věci postupoval Úřad správně, když správní řízení zastavil podle § 117a písm. d) zákona a nikoli podle § 66 odst. 2 správního řádu.
22. K druhu rozhodnutí, jakým Úřad správní řízení zastavil, konstatuji následující. Jak uvádí i zadavatel ve svém rozkladu, pro zastavení správního řízení v § 117a písm. d) zákona není explicitně určený druh rozhodnutí, jakým má být zastavení učiněno.
23. V takovém případě se však nepoužije subsidiárně druh rozhodnutí dle § 66 zákona, jelikož jak jsem uvedl výše, zastavení správního řízení je upraveno speciálním předpisem, a proto se toto ustanovení správního řádu ani z části (z hlediska druhu rozhodnutí) na projednávaný případ neaplikuje. Naproti tomu se postupuje podle obecných ustanovení správního řádu, jejichž aplikace vyloučena není, konkrétně podle § 76 odst. 1 správního řádu.
24. Dle § 76 odst. 1 správního řádu rozhoduje správní orgán usnesením pouze v zákonem stanovených případech. Jak již bylo řečeno výše, vzhledem k tomu, že § 117a písm. d) zákona nestanovuje pro zastavení druh usnesení, lze z § 76 odst. 1 správního řádu *a contrario* dovodit, že Úřad má toto správní řízení zastavit podle § 117a písm. d) zákona rozhodnutím v užším slova smyslu a nikoli usnesením.

25. Nad rámec výše uvedeného konstatuji, že použití rozhodnutí a nikoli usnesení nijak nezasahuje do práv zadavatele. Právě naopak, pokud Úřad (jak je dovozeno výše, zcela v souladu se zákonem a správním řádem) rozhodl rozhodnutím, přiznal zadavateli vyšší standard procesních práv než v případě, že by rozhodl usnesením. Jak totiž vyplývá z § 76 odst. 5 správního řádu, odvolání proti usnesení nemá na rozdíl od rozhodnutí (v užším slova smyslu) odkladný účinek.
26. Pro úplnost uvádím, že podle § 112 odst. 2 zákona je v pravomoci Úřadu projednávat delikty podle zákona. Úřad tedy rozhoduje o tom, zda došlo k jejich spáchání či zda nebyly shledány důvody pro uložení nápravného opatření či sankce. Tím, že Úřad v přezkoumávaném případě rozhodl o zastavení správního řízení podle § 117a písm. d) zákona, rozhodl zcela v mezích své pravomoci mu dané § 112 zákona.
27. Vzhledem k výše uvedenému uzavírám, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, když v dotčeném správním řízení rozhodl rozhodnutím (v užším slova smyslu) a nikoli usnesením podle § 66 resp. § 76 správního řádu.
28. Zadavatel v podaném rozkladu dále namítá, že Úřad porušil jeho právo na spravedlivý proces a že byl zkrácen na svých procesních právech, když mu Úřad usnesením ze dne 10. 3. 2015 určil lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí do 16. 3. 2015, přičemž toto usnesení bylo zadavateli doručeno až dne 20. 3. 2015.
29. K posledně shrnuté námitce uvádím, že usnesením ze dne 6. 10. 2014 byla zadavateli poprvé určena lhůta do 24. 10. 2014, kdy se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Jak vyplývá z průvodky elektronického podání, dotčené usnesení bylo zadavateli doručeno dne 7. 10. 2014. Tato lhůta byla Úřadem následně prodloužena usneseními ze dne 21. 10. 2014 a ze dne 10. 3. 2015. Přestože usnesení ze dne 10. 3. 2015 bylo zadavateli doručeno až po uplynutí lhůty v něm uvedené, nedospěl jsem k závěru, že by tato skutečnost měla za následek nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.
30. V první řadě z výše uvedeného vyplývá, že zadavateli byla dána lhůta, aby se k podkladům rozhodnutí vyjádřil již usnesením ze dne 6. 10. 2014, a to ve faktické délce minimálně 17 dnů. Nelze pominout ani skutečnost, že zadavatel své právo na vyjádření se k podkladům v průběhu správního řízení využil.
31. Rovněž považuji za nezbytné poukázat na charakter dotčeného správního řízení. Předmětné správní řízení je vedeno ve věci možného spáchání správní deliktu zadavatelem. Jedná se tedy o řízení svým charakterem sankční, jež je ovládáno zásadou vyšetřovací, která správnímu orgánu implikuje povinnost činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu.
32. Pokud by zadavatel své procesní právo dle § 36 odst. 3 správního řádu využil až po uplynutí pořádkových lhůt určených usnesením ze dne 6. 10. 2014, usnesením ze dne 21. 10. 2014 a usnesením ze dne 10. 3. 2015, vzhledem k zásadě vyšetřovací by Úřad byl i přesto povinen se s předloženým vyjádřením v napadeném rozhodnutí vypořádat. Ostatně ani v řízení o rozkladu proti rozhodnutí ve věci spáchání správního deliktu se neuplatní zásada koncentrace správního řízení. Je tedy zřejmé, že pokud by zadavatel předložil nové vyjádření (rovněž také důkazy či návrhy) až v řízení o rozkladu, byl by povinen se s nimi v rozhodnutí o rozkladu vypořádat.

33. Dále nelze pominout skutečnost, že zadavatel byl jediným účastníkem řízení a dokazování proběhlo výlučně skrze listinné důkazní prostředky dokládající průběh zadávacího řízení a postavení zadavatele, přičemž jejichž obsah byl zadavateli znám a převážně je Úřadu rovněž sám předložil.
34. Nejpádnějším argumentem je však skutečnost, že napadeným rozhodnutím došlo k zastavení správního řízení vedeného ve věci spáchání správního deliktu zadavatelem. Napadeným rozhodnutím tak nebyla dotčena práva zadavatele, ani jím nebyly zadavateli stanoveny povinnosti. Navíc zastavení správního řízení je přesně ten výsledek, jež zadavatel ve svých vyjádřeních ke správnímu řízení ze dne 24. 10. 2014 a 31. 10. 2014 po Úřadu požadoval.
35. K námitce zadavatele, že se Úřad nevypořádal s jeho dílčími tvrzeními ohledně fakultativnosti a speciálnosti ustanovení zákona pro zrušení jednacích řízení bez uveřejnění, tvrzenému neprovádění otevírání obálek u tohoto druhu zadávacího řízení a výslovné přípustnosti vyzvat k jednání jediného uchazeče, uvádím následující. Nevypořádání se s touto argumentací zadavatele nepředstavuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož i pokud by se Úřad s argumentací zadavatele vypořádal a případně by i přisvědčil zadavateli v jeho argumentaci, nemohl by na výroku napadeného rozhodnutí ničeho změnit. I v takovém případě by totiž Úřadu nezbylo nic jiného než správní řízení podle § 117a písm. d) zákona zastavit. Uvedené by se tedy mohlo projevit pouze v odůvodnění napadeného rozhodnutí. V této souvislosti však připomínám, že podle § 82 odst. 1 věty druhé správního řádu je odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí nepřipustné.
36. Rovněž na tomto místě poukazuji na nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 989/08 ze dne 12. 2. 2009 a něj odkazující rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 135/2015 ze dne 15. 12. 2015, z nichž vyplývá, že není nutné vypořádat v napadeném rozhodnutí každý jednotlivý argument zadavatele, pakliže správní orgán ve svém rozhodnutí vystaví „*ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“
37. Dospěl jsem k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a tento ucelený argumentační systém bezesporu tvoří, jelikož je z něj jednoznačně patrné (zejména z bodů 81. až 84. odůvodnění napadeného rozhodnutí), z jakého důvodu a na základě jakých skutečností a důkazů Úřad dospěl k závěru, že je třeba správní řízení zastavit.
38. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jsem dospěl k závěru, že v průběhu správního řízení nedošlo k narušení práva zadavatele na spravedlivý proces ani k narušení jeho procesních práv, a ani k takovým procesním vadám, jež by zároveň měly vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí.

VI. Závěr

39. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
40. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

JUSTITIA LEGAL PARTNERS, s.r.o., Půtova 1219/3, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy